

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 197.536 van 29 oktober 2009
in de zaak A. 192.819/XII-5835.**

In zake: Ivo EVERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN KALMTHOUT
 2. de VLAAMSE GEMEENSCHAP
-

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 mei 2009, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het vast bureau van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Kalmthout van 31 december 2008 waarbij Ivo Evers ter beschikking gesteld wordt wegens ziekte en van “de beslissing” van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 2 april 2009 “waarbij beslist werd om de beslissing dd. 31.12.2008 van het Vast Bureau van het OCMW te Kalmthout niet te schorsen en/of vernietigen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota neergelegd.

Auditeur Bart Weekers heeft een verslag over het beroep tot nietigverklaring en van de vordering tot schorsing opgesteld op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 oktober 2009.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Fransen die loco advocaat Pascal Lahousse verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Auditeur Bart Weekers heeft een, behoudens wat de kosten betreft, met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van het beroep

3. Het auditorsverslag stelt dat de nota van de eerste verwerende partij gewag maakt van niet nader omschreven “belangrijke verdere ontwikkelingen” en besluit dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep.

4. Deze belangrijke ontwikkeling waarvan eerste verwerende partij melding in haar nota maakt, blijkt te zijn dat zij de eerste bestreden beslissing heeft ingetrokken en dat zij aan de Raad van State meedeelt dat het beroep “derhalve zonder voorwerp” is zodat verzoeker geen belang heeft om het ingetrokken besluit te bestrijden.

Dit wordt door de raadsman van verzoeker ter zitting niet tegengesproken. Integendeel, vraagt hij dat om die reden de kosten bij eerste verwerende partij zouden worden gelegd.

5. Uit wat voorafgaat blijkt, nu overigens de als tweede voorwerp bestreden onthouding van de toezichthoudende overheid om op te treden in het kader van het algemeen administratief toezicht hoe dan ook geen voor vernietiging vatbare handeling is, dat het beroep zonder voorwerp is gevallen en “doelloos” is geworden, als bedoeld in artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus

1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

In de gegeven omstandigheden past het inderdaad om de kosten ten laste van de eerste verwerende partij te leggen.

IV. De vordering tot schorsing

6. De vordering tot schorsing, als accessorium van het annulatieberoep, dient hetzelfde lot te ondergaan.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De eerste verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 oktober 2009, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
met bijstand van	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren